

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Bc. Jana Schneeweise a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **MB PHARMA s.r.o.**, IČO: 256 87 191
se sídlem Rubešova 9, Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Rostislavem Šustkem
se sídlem Pařížská 21, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Na Františku 32, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu obchodu ze dne 12. 12. 2023,
č. j. MPO 83822/23/61100/01000

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ministr průmyslu a obchodu nevyhověl námitkám žalobkyně a jako plně oprávněné potvrdil opatření č. j. MPO 586900/20/61100/61150 (dále jen „opatření“), jímž žalovaný v reakci na žádost žalobkyně (jakožto příjemce dotace) o proplacení částky ve výši 1 187 041,22 Kč (dále jen „žádost“) tuto zkrátil na 1 032 188,84 Kč (tedy o 154 852,38 Kč) z důvodu nedodržení podmínek poskytnutí dotace. Žalobkyně se rovněž domáhala zrušení opatření.

2. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyni byla rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 12. 2018, č. j. MPO 76022/17/61600/3582 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“) poskytnuta dotace na projekt „Vývoj metodiky a stanovení biologické účinnosti lyzátů“ (dále jen „projekt“). Dle rozhodnutí o poskytnutí dotace, včetně pěti dodatků, byla žalobkyni v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost Výzva III programu podpory APLIKACE (dále jen „výzva“) poskytnuta dotace na projekt ve výši maximálně 57,50 % způsobilých výdajů projektu s tím, že absolutní částka dotace může činit nejvýše 15 721 201,50 Kč. Podle Hlavy III., čl. II., odst. 6 rozhodnutí o poskytnutí dotace je jeho přílohou *Příloha č. 1 Výzvy – Vymezení způsobilých výdajů* (dále jen „příloha“). Podle bodu 5.2 výzvy *způsobilé výdaje jsou detailně vymezeny v příloze č. 1 Výzvy – ve Vymezení způsobilých výdajů a v Pravidlech způsobilosti a publicity – obecná část. Všechny výdaje musí být vynaloženy v souladu s metodou hospodárnosti a efektivnosti. Položka Náklady na smluvní výzkum a konzultační služby podle přílohy je definována následovně: „Náklady na smluvní výzkum a náklady na konzultační služby využité výlučně pro účely výzkumného projektu. Výdaje musí být přiřazeny ke konkrétním kategoriím výzkumu a vývoje. Příkladem způsobilých výdajů jsou výdaje na ověřování prototypů; laboratorní testování vstupů a vzorků; externě nakupované služby poradců, expertů, znalců, kteří nejsou zaměstnanci žadatele o podporu ani partnera; zpracované studie a analýzy, které nemají povahu trvalých nebo opakujících se činností a slouží výlučně k potřebám výzkumných, vývojových a inovačních aktivit projektu; poznatky a patenty zakoupené nebo pořízené v rámci licence z vnějších zdrojů apod.“*
3. Dne 22. 6. 2020 žalobkyně podala žádost, přičemž následně došlo k vydání opatření, jímž byly kráceny mimo jiné výdaje na kalibraci a validaci laboratorních přístrojů z položky *Náklady na smluvní výzkum – experimentální vývoj* s odůvodněním, že kalibrace a validace má povahu opakující se činnosti a takový výdaj není unikátně vztažen k realizaci projektu. Jedná se tak o nezpůsobilé výdaje podle přílohy. Proti opatření podala žalobkyně námitky, o nichž ministr průmyslu a obchodu vydal rozhodnutí ze dne 11. 12. 2020, č. j. MPO 609979/20/61100/01000, které bylo rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2023, č. j. 3 A 14/2021-62 (dále jen „předchozí rozsudek“) pro nepřezkoumatelnost zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Žalobkyně v reakci na jí zaslanou depeši ze dne 3. 10. 2022, v níž bylo požadováno doložení dokladů (mj. i provozního deníku předmětných přístrojů) k prokázání, že předmětné výdaje byly vynaloženy výlučně pro účely projektu, kromě svého vysvětlení předložila čestné prohlášení Mgr. D. Š., Ph.D., ze dne 11. 10. 2023, podle něhož předmětné přístroje byly v období od září 2019 do ledna 2020 výhradně využívány pro potřebu projektu. Poté ministr průmyslu a obchodu vydal napadené rozhodnutí.
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ministr průmyslu a obchodu uvedl, že opatření je přezkoumatelné, neboť z něj jasně vyplývají důvody krácení dotace. Z přílohy vyplývá, že způsobilými výdaji podle položky *Náklady na smluvní výzkum a konzultační služby* mohou být pouze ty, které se výlučně vztahují k projektu. Výdaje na validaci a kalibraci se nevztahují unikátně k výzkumu v rámci projektu, neboť, jak sama žalobkyně uvedla, nutnost a účel validace a kalibrace přístrojů vyplývá ze zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, potažmo z vyhlášky č. 229/2008 Sb., o výrobě a distribuci léčiv, ve znění pozdějších předpisů, jinak by totiž nebyly splněny podmínky správné výrobní praxe. Splnění podmínek správné výrobní praxe však není předmětem projektu, ale obecným předpokladem připravenosti na jeho realizaci. Z informací poskytnutých žalobkyní je zřejmé, že se dané výdaje nevztahují výlučně k projektu. Kalibrace a validace mají povahu opakujících se činností a certifikaci správné

výrobní praxe žalobkyně vlastnila již před realizací projektu. Žalobkyně tedy vydaje na kalibraci a validaci vynakládá pravidelně dle požadavků na správnou výrobní praxi stanovených právními předpisy bez ohledu na realizaci projektu. Žalobkyně uvedla nekonzistentní informace, kdy na jednu stranu zdůraznila nutnost provedení kalibrace a validace z důvodu získání certifikátu správné výrobní praxe, na druhou stranu ale tvrdila, že vydaje byly vynaloženy výhradně pro účely projektu (přičemž toto nepodložila konkrétními argumenty ani doklady). Konkrétněji ze žalobkyní předložené dokumentace k výdajům na validaci laminárního boxu ALPINA K500 vyplývá, že jde o obecné ověření, zda předmětné zařízení splňuje požadavky na provozní funkčnost. Doložením provozního deníku mohla žalobkyně prokázat, že kalibrace a validace byly provedeny výlučně pro účely projektu, přičemž vedení deníku vychází ze správné výrobní praxe. K čestnému prohlášení Mgr. D. Š., Ph.D., ministr průmyslu a obchodu podotkl, že nebylo požadováno doložení skutečnosti, že přístroje používané v rámci projektu nebyly využívány k jiným účelům.

II. Obsah žaloby

5. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost opatření pro jeho vágnost a strohost, což žalobkyni neumožnilo plně uplatnit institut námitek a argumentovat ve vztahu k důvodnosti domněnky žalovaného o porušení konkrétních povinností ze strany žalobkyně.
6. Ve druhém žalobním bodě pak namítla, že z její strany nedošlo k tvrzenému porušení dotačních podmínek. Provedení konkrétních kalibrací a validací přístrojů vyplývalo z právních předpisů, to však nevylučuje závěr, že náklady na ně byly vynaloženy výhradně za účelem výzkumu v rámci projektu. Ministr průmyslu a obchodu své domněnky o jiném účelu použití přístrojů nedoložil, přičemž nebylo povinností žalobkyně, aby je vyvrátila. Z jí předložených podkladů přitom vyplývá, že kalibrace a validace se prováděly výlučně pro účely výzkumu v rámci projektu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. K prvnímu žalobnímu bodu odkázal na předchozí rozsudek, v němž se soud již obsahem daných námitek zabýval. Vzhledem k formulaci námitek i průběhu řízení je zřejmé, že žalobkyně důvodům krácení porozuměla. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, jelikož z něj vyplývají důvody krácení a zároveň byly vypořádány všechny uplatněné námitky.
9. Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalobkyni mohly být proplaceny pouze způsobilé výdaje, přičemž v žádosti o platbu musí být všechny uplatňované výdaje řádně doloženy. Žalobkyně tedy byla tou, která měla něco dokazovat. Výlučnou spojitost výdajů s projektem však neprokázala, ač k tomu byla v souladu s předchozím rozsudkem výslovně vyzvána. Ze žalobkyní předložených certifikátů správné výrobní praxe plyne, že aby zachovala svoji činnost v oboru, musí každé 3 roky certifikáty obnovovat. Z webových stránek žalobkyně přitom vyplývá, že v době realizace projektu zároveň realizovala i jiné, ke kterým pravděpodobně používala tytéž přístroje. Žalovaný uzavřel, že nemohl vyplatit požadovanou částku v plné výši, jelikož žalobkyně porušila stanovené dotační podmínky, a v této souvislosti citoval z judikatury správních soudů.

IV. Replika žalobkyně

10. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně ve vztahu k prvnímu žalobnímu bodu uvedla, že žalovaný tvrzením, že žalobkyně byla s důvody krácení seznámena již před vydáním opatření, vlastně připouští nevtělení těchto důvodů do opatření samotného.
11. K odkazu žalovaného na předchozí rozsudek žalobkyně podotkla, že z něj nijak nevyplývalo, aby žalovaný vyzval žalobkyni k doložení konkrétních dokladů (provozních deníků), přičemž právě o jejich nepředložení se opírá závěr o nedoložení rozhodných skutečností. Vedení předmětných deníků však nebylo podmínkou pro získání ani čerpání dotace. Neurčitý odkaz na webové stránky žalobkyně představuje nepodložené tvrzení svědčící o tom, že žalovaný vychází z domněnek namísto důkazů. Pokud žalovaný přistupuje ke krácení dotace, může tak činit pouze na základě konkrétních podkladů svědčících o nezpůsobilosti nárokových výdajů.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Při rozhodování o žalobě soud vycházel z následující právní úpravy:
14. Podle § 14 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“), na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.
15. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).
16. Podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.
17. Podle § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat.
18. Podle § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel, bylo-li opatření poskytovatele v rozhodnutí o námitkách posouzeno jako plně oprávněné, poskytovatel dotaci nebo její část příjemci nevyplatí.
19. Ohledně prvního žalobního bodu týkajícího se otázky přezkoumatelnosti opatření soud podotýká, že se obdobnou námitkou zabýval již v předchozím rozsudku. V jeho odůvodnění formuloval následující východiska, s nimiž se ztotožňuje i pro účely nynějšího posouzení napadeného rozhodnutí: „rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Soud dodává, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (v daném případě Opatření) i rozhodnutí odvolacího správního orgánu (v daném případě napadené rozhodnutí) posuzovat jako celek; případné vady odůvodnění Opatření tak mohl zhojit ministr (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013 č. j. 6 Ads 134/2012-47). Soud uvádí, že zrušení správního rozhodnutí výlučně pro nepřezkoumatelnost vylučuje možnost věcného posouzení žalobních bodů, tím pádem se prodlužuje celková délka sporu, což neprospívá účastníkům řízení, ani správním orgánům. Námitku nepřezkoumatelnosti je tedy nutné hodnotit i ve vztahu k hospodárné a k racionální aplikaci práva.“ Návazně bylo v předchozím rozsudku vysloveno, že předmětná rozhodnutí (opatření a rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 12. 2020, č. j. MPO 609979/20/61100/01000) nelze přezkoumat. V nyní posuzovaném případě nicméně soud dospěl k závěru, že s ohledem na zásadu jednotnosti řízení opatření ve spojení s napadeným rozhodnutím (proti němuž primárně žaloba směřuje) závažnou vadou nepřezkoumatelnosti netrpí. Z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že ministr průmyslu a obchodu předmětné výdaje na kalibraci a validaci přístrojů považoval za nezpůsobilé z toho důvodu, že žalobkyně s ohledem na přílohu neprokázala jejich vynaložení výlučně pro účely projektu, přičemž podle jeho názoru zejména ze žalobkyní poskytnutých (a v napadeném rozhodnutí identifikovaných) informací plyne, že předmětné výdaje souvisely se získáváním certifikátu správné výrobní praxe a s ohledem na to mají povahu opakující se činnosti bez ohledu na realizaci projektu, přičemž se vypořádal s námitkami žalobkyně. K takovému odůvodnění soud konstatuje, že jej věcně přezkoumat lze. Žalobkyně ostatně ani v žalobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí netvrdí (výslovně ji vztahuje pouze k opatření). Námitka podle prvního žalobního bodu tedy není důvodná.

20. Pro posouzení druhého žalobního bodu soud považuje za klíčové zodpovědět otázku, zda pro účely jejich proplacení měla žalobkyně prokázat, že předmětné výdaje na kalibraci a validaci představují způsobilé výdaje podle dotačních podmínek, nebo zda měl žalovaný, pokud se rozhodl ve vztahu k předmětným výdajům dotaci zkrátit, prokázat, že tyto způsobilé k proplacení podle dotačních podmínek nejsou. K tomu soud považuje za příléhavé citovat z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Ans 4/2013-44: *Poskytnutí dotace ze státního rozpočtu je de facto dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Je proto nasnadě, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9 Afs 113/2007 – 63). Z výše*

uvedeného také plyne, že rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k vyplacení dotace. Jako takové představuje ze strany stěžovatele závazný příslib, že stěžovatel užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tj. že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Pokud by však za této situace příjemce splnil všechny požadované podmínky a stěžovatel by mu dotaci nevyplatil, dopustil by se stěžovatel nezákonného zneužití správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006, čj. 6 A 25/2002 – 59).“ Podle právní věty rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38 pak „za dodržení podmínek, které se vážou k udělení dotaci [tj. peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. a) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech], odpovídá příjemce dotace.“ Na str. 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace se přitom uvádí, že „skutečná výše dotace, která bude příjemci dotace proplacena, bude určena na základě skutečně vynaložených, odůvodněných a řádně prokázaných způsobilých výdajů. (...) Dotace bude vyplácena zpětně na základě již realizovaných způsobilých výdajů doložených příslušnými účetními a jinými doklady (fakturami, dodavatelskými smlouvami, výpisy z účtu apod.).“ V rozhodnutí o poskytnutí dotace se v obecné části týkající se podmínek a ostatních povinností příjemce dotace lze dále dočíst, že „o konečné výši vyplacené dotace rozhodne Poskytovatel dotace. Základem pro výpočet částky dotace k proplacení jsou způsobilé výdaje projektu uznané Poskytovatelem dotace a příjemcem řádně doložené a prokázané (v souladu s Pravidly způsobilosti a publicity). (...) Poskytovatel dotace je oprávněn dotaci krátit (tj. nevyplatit dotaci nebo její část), pokud příjemce prokazatelně nárokoval nezpůsobilé výdaje nebo výdaje, které nebyly zcela a řádně doloženy a ve lhůtě 20 pracovních dnů neodstranil nedostatky, na které byl upozorněn Poskytovatelem dotace.“ Podle odst. 1.1 dokumentu Pravidla způsobilosti a publicity, který je přílohou rozhodnutí o poskytnutí dotace, „způsobilé výdaje jsou definovány nařízením 1303/2013, vycházejí z právních předpisů EU a ČR a musí splňovat obecné principy způsobilosti výdajů z hlediska věcného, přiměřenosti, času, umístění a účelu. Způsobilý výdaj musí být prokazatelný, doložitelný a vykázan s jednoznačným identifikátorem a vynaložen v souladu se zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti. Pravidla způsobilosti výdajů – zvláštní část pro jednotlivé programy či výzvy mohou stanovit podrobnější úpravu ve vztahu k jednotlivým položkám způsobilých výdajů.“ Podle jeho odst. 1.2 pak „věcná způsobilost výdaje je definována jako výdaj, který byl vynaložen na stanovený účel projektu, splňuje pravidla programu. Každý způsobilý výdaj musí být prokazatelně nezbytný pro realizaci projektu a mít přímou vazbu k projektu.“ Z právě citovaného dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že žalobkyně byla ta, kdo měl tvrzené způsobilé výdaje pro účely jejich proplacení doložit (a to jak skutečnost, že byly reálně vynaloženy, tak i to, že vynaložené výdaje naplňují znaky způsobilých výdajů podle dotačních podmínek). To konečkonců vyplývá i ze závazného právního názoru vysloveného v předchozím rozsudku: „bude na žalovaném, aby řádně a přezkoumatelně zdůvodnil svůj závěr o krácení jednotlivých pěti kategorií dotace na základě podkladů, které si vyžádá od žalobkyně. Aby napadené rozhodnutí mohlo obstát, je třeba, aby žalovaný vyzval žalobkyni k doložení, že uplatněné výdaje byly skutečně použity pouze pro realizaci Projektu, a nikoli pro obnovu certifikace správné výrobní praxe. Jinými slovy, aby žalobkyně prokázala najisto výlučnou spojitost výdajů s realizací Projektu a rovněž skutečnost, že se jednalo o činnosti určené výlučně pro Projekt. V dalším řízení se žalovaný po doplnění ve výše naznačeném směru bude znovu zabývat námitkami žalobkyně. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán.“ (zvýraznění textu podtržením doplněno)

21. Bylo tedy na žalobkyni, aby doložila, že předmětné výdaje na kalibraci a validaci byly využity výlučně pro účely projektu, nikoli na žalovaném, aby prokázal opak. Ministr

průmyslu a obchodu přitom v napadeném rozhodnutí srozumitelně a odůvodněně na základě obsahu podání žalobkyně formuloval úvahu či pochybnosti (důvodné domněnky), že se kalibrace a validace v podstatě nevztahovaly jen a pouze k projektu, ale obecněji k naplnění požadavků na přístroje z hlediska správné výrobní praxe (a získání odpovídajícího certifikátu) vyplývajících z právních předpisů, přičemž takový účel daný projekt přesahuje. Na tom nic nemění ani skutečnost, že žalobkyně k realizaci projektu požadavky správné výrobní praxe musela splňovat. Soud rovněž souhlasí se žalovaným, že udělování certifikátu a ověřování splnění požadavků správné výrobní praxe (a s tím související výdaje) mají povahu opakující se činnosti, což svědčí o jejich nezávislosti na realizaci projektu. V podrobnostech k tomu soud odkazuje na závěry správního orgánu na str. 5 a 6 odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje. Soud souhlasí s tvrzením žalobkyně, že existence požadavku na splnění správné výrobní praxe sama o sobě ještě nutně nevylučuje, aby předmětné výdaje na kalibraci a validaci byly vynaloženy výlučně pro účely projektu. Bylo nicméně na žalobkyni, aby tuto skutečnost doložila, k čemuž ostatně byla v souladu se závazným právním názorem soudu vysloveným v předchozím rozsudku vyzvána depeší ze dne 3. 10. 2022. To však žalobkyně věrohodným způsobem neučinila. Předložené čestné prohlášení Mgr. D. Š., Ph.D., v podstatě stojí samo o sobě (žádný jiný relevantní doklad žalobkyně nepředložila), přičemž jmenovaná v něm pouze prohlašuje, že vyjmenované přístroje „byly během období září 2019 až leden 2020 výhradně používány pro potřebu projektu“. To přímo neodpovídá na otázku, zda byly výdaje na kalibraci a validaci přístrojů vynaloženy výhradně pro účely projektu. Čestné prohlášení se dotýká pouze části období realizace projektu a dostatečně nedokládá, že kalibrace a validace nesloužila i jiným účelům. Ke kalibraci a validaci podle žádosti žalobkyně o platbu za 5. etapu projektu došlo dne 3. 7. 2019, resp. dne 30. 12. 2019 a čestné prohlášení neposkytuje informace, za jakým účelem byly předmětné přístroje využívány před zářím 2019 a po lednu 2020, přičemž projekt byl podle závěrečné zprávy o realizaci ukončen až dne 30. 4. 2020. Pro úplnost soud dodává, že ministr průmyslu a obchodu námitky zamítl nikoli proto, že žalobkyně nedoložila provozní deník zmíněný v depeši ze dne 3. 10. 2022, ale obecněji pro neprokázání tvrzení, že výdaje na kalibraci a validaci byly způsobilými výdaji ve smyslu dotačních podmínek. Předložení provozního deníku bylo požadováno zřejmě z toho důvodu, že jím žalobkyně potenciálně mohla prokázat způsobilost jí uplatněných výdajů na kalibraci a validaci. Volba důkazních prostředků však byla zcela na uvážení žalobkyně. Ani námitka podle druhého žalobního bodu tedy není důvodná.

22. S ohledem na výše uvedené vypořádání žalobních bodů soud prvním výrokem rozsudku žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Soud o věci samé v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání (žalovaný s tím výslovně souhlasil a žalobkyně ve stanovené lhůtě nevyjádřila nesouhlas s takovým postupem).
23. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti v řízení nevznikly, soud druhým výrokem rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. srpna 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu